

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

SPRAWOZDANIE SPECJALNE NR 2/2008

dotyczące wiążącej informacji taryfowej (WIT), wraz z odpowiedziami Komisji

(przedstawione na mocy art. 248 ust. 4 akapit drugi Traktatu WE)

(2008/C 103/01)

SPIS TREŚCI

	Punkty	Strona
WYKAZ AKRONIMÓW I SKRÓTÓW		3
STRESZCZENIE	I–IV	4
WSTĘP	1–7	5
Wprowadzenie	1–3	5
Ramy prawne	4–6	5
Organizacja i opis systemu WIT	7	5
ZAKRES KONTROLI I PODEJŚCIE KONTROLNE	8–12	5
UWAGI	13–38	7
Zarządzanie systemem WIT na szczeblu Wspólnoty	15–27	7
Postępowanie Komitetu Kodeksu Cywilnego w przypadku problemów z klasyfikacją WIT	17–19	7
Odpowiedzialność finansowa państwa członkowskiego, które wydało błędną WIT	20–21	8
Wykorzystanie bazy danych EBTI-3	22–25	8
Właściwość aktów prawnych	26–27	8
Zarządzanie WIT w państwach członkowskich	28–38	8
Wydawanie WIT	31–33	9
Uchylenie lub unieważnienie WIT	34–37	9
Uzgadnianie WIT ze zgłoszeniem przywozowym	38	9
WNIOSKI I ZALECENIA	39–48	9
Ogólne wnioski	39–42	9

	<i>Punkty</i>	<i>Strona</i>
Szczegółowe wnioski i zalecenia	43–48	10
Postępowanie Komitetu Kodeksu Cywilnego w przypadku problemów z klasyfikacją WIT	43–44	10
Odpowiedzialność finansowa państwa członkowskiego, które wydało błędną WIT	45	10
Wykorzystanie bazy danych EBTI-3	46	10
Właściwość aktów prawnych	47	10
Wdrażanie systemu WIT przez państwa członkowskie	48	11
Załącznik I — WIT wydane w państwach członkowskich		12
Załącznik II — Przegląd uwag skierowanych do Komisji i sześciu skontrolowanych państw członkowskich		13
Odpowiedzi Komisji		14

WYKAZ AKRONIMÓW I SKRÓTÓW

Baza danych EBTI-3	Baza danych europejskiego systemu wiążącej informacji taryfowej
CCCIP	Przepisy wykonawcze do Wspólnotowego kodeksu celnego (ang. <i>Community Customs Code Implementing Provisions</i>): rozporządzenie Komisji (WE) nr 2454/93
Dz.U.	Dziennik Urzędowy
GATT	Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (ang. <i>General Agreement on Tariffs and Trade</i>)
IT	Technologia informacyjna
OLAF	Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych
UE	Unia Europejska
WIT	Wiążąca informacja taryfowa
WKC	Wspólnotowy kodeks celny: rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92
WTO	Światowa Organizacja Handlu

STRESZCZENIE

I. Wiążąca informacja taryfowa (WIT) jest decyzją o klasyfikacji taryfowej, wydawaną na piśmie przez organy celne państwa członkowskiego na wniosek podmiotu gospodarczego. Jest ona prawnie wiążąca dla wszystkich organów celnych Unii Europejskiej w stosunku do jej posiadacza przez okres sześciu lat od daty jej wydania.

II. WIT sprzyja jednolitemu stosowaniu polityki celnej, które jest wymogiem zarówno unii celnej, jak i Światowej Organizacji Handlu (WTO); WIT ułatwia także pobieranie ceł we właściwej wysokości. Służy temu klasyfikacja danego towaru na terenie całej Unii Europejskiej. Podmioty gospodarcze i urzędy celne używają w ten sposób pewność co do klasyfikacji taryfowej towarów przeznaczonych do przywozu (lub wywozu) przez ww. podmioty gospodarcze.

III. Trybunał zbadał postępowanie Komisji w roli zarządcy oraz skontrolował wdrożenie WIT w sześciu państwach członkowskich. Oceniono, że WIT jest zasadniczo dobrze opracowanym systemem. Zarządzanie Komisji było na ogół odpowiednie, a sześć państw członkowskich, które skontrolowano, w dużej mierze stosowało przepisy prawne w zakresie WIT. Jednakże z najważniejszych ustaleń przedstawionych poniżej wynika, iż niezbędne jest wprowadzenie udoskonaleń w celu usprawnienia funkcjonowania całości systemu:

- a) wtedy gdy co najmniej dwa państwa członkowskie wydały różne WIT w odniesieniu do tych samych towarów (powszechnie określane jako rozbieżne WIT), przypadki te są zgłaszane Komitetowi Kodeksu Celnego w celu rozstrzygnięcia zaistniałego problemu rozbieżności, chyba że zainteresowane państwa członkowskie są w stanie same osiągnąć porozumienie w kwestii klasyfikacji. W wyniku kontroli Trybunału wskazano sytuacje, które mogą utrudnić niezwłoczne rozstrzygnięcie kwestii związanych z klasyfikacją. Z tego powodu możliwe jest funkcjonowanie przez pewien czas niespójnej klasyfikacji taryfowej, co z kolei może negatywnie wpłynąć na proces pozyskiwania tradycyjnych środków własnych w odpowiedniej wysokości;
- b) Komisja nie zajęła się w sposób systematyczny problemem odpowiedzialności finansowej państwa członkowskiego w przypadku, gdy dochodzi do wydania przez nie błędnej WIT, prowadzącej do strat tradycyjnych środków własnych. Nie jest dostępne żadne rzetelne oszacowanie kwoty tradycyjnych środków własnych utraconych w wyniku tego typu błędnych klasyfikacji;
- c) Komisja nie kontrolowała w sposób systematyczny, czy państwa członkowskie przestrzegają przepisów wspólnotowych w zakresie WIT;
- d) odnotowano różnorodne nieprawidłowości w państwach członkowskich, przykładowo: brak weryfikacji, czy złożone zostały inne wnioski o wydanie WIT lub czy istnieją rozbieżne WIT w odniesieniu do tych samych towarów oraz spowolniony proces wydawania WIT, a także opóźnienia w aktualizacji bazy danych EBTI-3;
- e) podmiot gospodarczy, zgłaszając towary do oclenia, nie ma obowiązku okazania swojej WIT, a kontrola potwierdziła, że WIT okazywane są rzadko. Zgłoszenie przywozowe może być w łatwy sposób zestawione w ramach kontroli krzyżowej z odpowiednią WIT tylko wówczas, gdy w momencie przywozu WIT została faktycznie sprawdzona. Jeśli zgłaszający towar nie poinformuje celników o posiadanej WIT, trudno jest im zweryfikować, czy dysponuje on WIT dla swoich towarów oraz czy klasyfikacja celna jest właściwa. Komisja w chwili obecnej nie dysponuje rzetelnym oszacowaniem wartości lub wielkości przywozów objętych WIT;
- f) w przypadku gdy podmiotowi gospodarczemu przyznaje się „okres prolongaty”, objęte nim towary mogą być przywożone na terytorium któregośkolwiek państwa członkowskiego. Jednakże przy obecnym systemie trudno jest krajowym organom celnym dopilnować, aby jedynie ilości towarów będące podstawą przyznania okresu prolongaty były przywożone z wykorzystaniem WIT.

IV. Najważniejsze zalecenia wynikające z przeprowadzonej przez Trybunał kontroli są następujące:

- a) Komisja powinna podjąć działania zmierzające do skrócenia czasu niezbędnego do rozstrzygnięcia kwestii dotyczących klasyfikacji WIT;
- b) Komisja powinna wykazać aktywność w procesie nadzorowania. Powinna ona analizować dane zgromadzone w bazie danych EBTI-3 w celu identyfikowania podejrzanych zjawisk;
- c) informacje o WIT powinny być obowiązkowo zamieszczane w zgłoszeniach celnych podmiotów gospodarczych, jako że ułatwiłoby to organom celnym przeprowadzanie kontroli.

WSTĘP**Wprowadzenie**

1. W momencie przywozu lub wywozu towaru podmiot gospodarczy ⁽¹⁾ musi wypełnić zgłoszenie przeznaczone dla organów celnych. Zgłoszenie to powinno zawierać kod taryfy klasyfikujący towar w zależności od jego specyficznych cech. Zastosowany kod ⁽²⁾ odpowiada stawce należności przywozowych (lub refundacji wywozowych) do zapłaty oraz wymogom ⁽³⁾ i ograniczeniom przywozowym (lub wywozowym) dla danego towaru. Podmiot gospodarczy odpowiada prawnie za właściwe określenie kodu wpisywanego do zgłoszenia.

2. Takie określenie właściwego kodu taryfy może przysparzać pewnych problemów, na przykład w odniesieniu do produktów innowacyjnych, wykorzystujących nowe technologie, czy też produktów składających się z wielu elementów. W celu uzyskania pewności prawnej przed przywozem (lub wywozem) towaru podmiot gospodarczy może wystąpić do organów celnych z wnioskiem o wydanie oficjalnej klasyfikacji. Klasyfikacja taka, znana jako wiążąca informacja taryfowa (WIT), jest decyzją na piśmie, która zostaje przesłana podmiotowi gospodarczemu.

3. W roku 1993 procedura WIT stała się obowiązującym w całej Wspólnocie systemem, w ramach którego podmioty gospodarcze otrzymują decyzje o klasyfikacji taryfowej, prawnie wiążące dla organów celnych na terenie całej UE wobec posiadacza WIT przez okres do sześciu lat. Pomaga to rozstrzygać kwestie ewentualnych różnych klasyfikacji w odniesieniu do tego samego towaru, a jednocześnie przyczynia się do zharmonizowania funkcjonowania unii celnej.

Ramy prawne

4. Przepisy szczegółowe w zakresie WIT określono w art. 12 Wspólnotowego Kodeksu Celnego (WKC) ⁽⁴⁾, a także w art. 5–14 przepisów wykonawczych do Wspólnotowego kodeksu celnego (CCCIP) ⁽⁵⁾. Przepisy ogólne w zakresie decyzji i informacji dotyczących WIT zawarte są również w art. 6–11 WKC. W roku 2004 Komisja ustanowiła wytyczne administracyjne dotyczące europejskiego systemu wiążącej informacji taryfowej i jego funkcjonowania ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ We wspólnotowych przepisach celnych stosuje się określenie „podmiot gospodarczy”, które jest synonimem terminu „handlowiec”.

⁽²⁾ Zob. strona internetowa http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/cgi-bin/tarchap?Lang=PL.

⁽³⁾ Czy wymagana jest licencja przywozowa (lub wywozowa), czy mają zastosowanie preferencyjne stawki lub kwoty lub jakiegokolwiek inne ograniczenia ilościowe oraz w jaki sposób traktowane będą towary do celów statystycznych.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽⁶⁾ Dok. TAXUD/907/2004-rev.2. Wytyczne administracyjne zostały przedstawione i przyjęte dnia 10 października 2004 r. na 353. posiedzeniu Komitetu Kodeksu Celnego — Wydział Nomenklatury Taryfowej i Statystycznej (sekcja WIT).

5. System WIT klasyfikacji taryfowej ułatwia wymianę handlową i odprawę celną. Wspomaga Unię Europejską w wypełnianiu jej obowiązków zgodnie z art. X porozumienia GATT, przyczyniając się do zapewnienia jednolitego traktowania tego samego towaru we wszystkich państwach członkowskich.

6. W roku 2006 wydano ponad 46 000 WIT, a ponad 167 000 WIT nadal obowiązywało w połowie lipca 2007 r. (sytuacja ta w rozbiu państwa członkowskie przedstawiona jest w załączniku I).

Organizacja i opis systemu WIT

7. Wykres 1 przedstawia na schemacie system WIT. Kiedy podmiot gospodarczy składa wniosek o wydanie WIT, krajowe organy celne winny upewnić się, czy spełnia on wymagane warunki przyznania WIT, a jeśli tak, wydać WIT. Winny one także wprowadzić zarówno wniosek, jak i wydaną WIT do zarządzanej przez Komisję bazy danych EBTI-3 ⁽⁷⁾, co jest zasadniczym elementem systemu. Do informacji o wnioskach wprowadzonych do tej bazy danych mają dostęp jedynie krajowe organy celne i Komisja, podczas gdy informacje o wydanych WIT są powszechnie dostępne przez Internet ⁽⁸⁾. Jeśli WIT traci ważność, a więc zostaje unieważniona, w niektórych okolicznościach podmiot gospodarczy może wnioskować maksymalnie o kolejne sześć miesięcy „okresu prolongaty” ⁽⁹⁾, podczas którego może on nadal korzystać z WIT do celów przywozu (i wywozu). Jednakże „okres prolongaty” może zostać przyznany, jeżeli podmiot gospodarczy zawarł wiążące umowy kupna lub sprzedaży danych towarów na podstawie posiadanej WIT przed przyjęciem środków ⁽¹⁰⁾ unieważniających daną WIT.

ZAKRES KONTROLI I PODEJŚCIE KONTROLNE

8. System WIT ma w zamierzeniu służyć zapewnieniu jednolitego stosowania polityki celnej, które jest wymogiem unii celnej, a w konsekwencji również zapewnieniu nakładania właściwych ceł ⁽¹¹⁾.

9. Cele kontroli były następujące:

a) ocena, czy Komisja w sposób prawidłowy zarządza systemem WIT oraz czy istniejące procedury i mechanizmy zapewniają działanie tego systemu zgodnie z jego przeznaczeniem; oraz

b) ocena, czy państwa członkowskie stosują system WIT zgodnie z przepisami prawa.

⁽⁷⁾ Baza danych EBTI-3 zawiera decyzje i zdjęcia towaru przesłane Komisji przez państwa członkowskie. Obecny system komputerowy został wdrożony w państwach członkowskich w końcu 1999 r. Niektóre kontrolowane państwa członkowskie (Niemcy, Węgry i Zjednoczone Królestwo) korzystają z interfejsu łączącego ich krajowe bazy danych WIT z bazą danych EBTI-3.

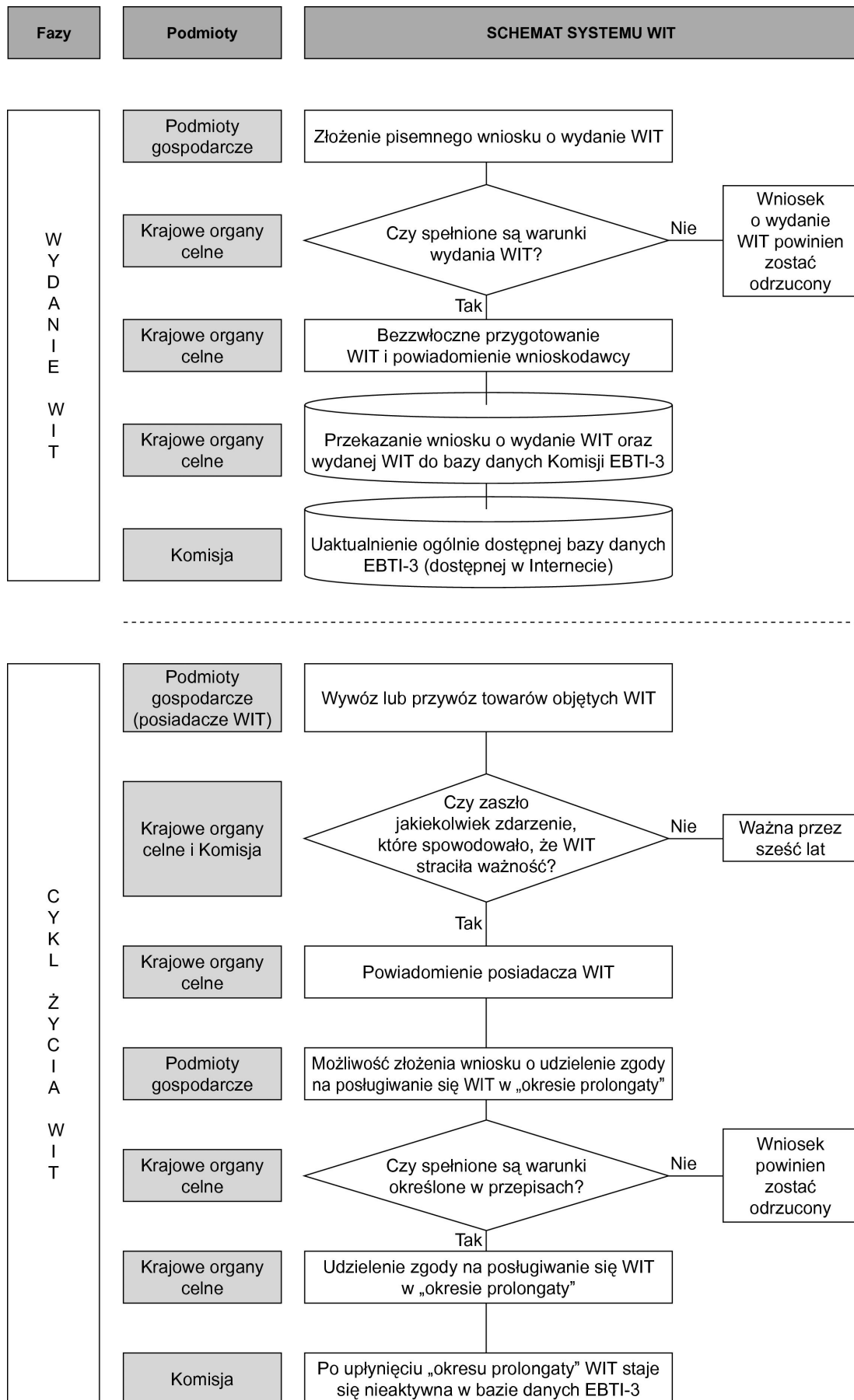
⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/cgi-bin/ebtiquer?Lang=PL.

⁽⁹⁾ Artykuł 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

⁽¹⁰⁾ Przykładowo, jeśli przyjmowane jest nowe rozporządzenie, które dezaktualizuje klasyfikację stosowaną w ramach WIT (zob. art. 12 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 w odniesieniu do innych przypadków).

⁽¹¹⁾ Kontrola koncentrowała się na przywozie.

Wykres 1
System WIT

10. Kontrola objęła analizę i ocenę środków nadzorczych i kontrolnych stosowanych przez Komisję i państwa członkowskie oraz przegląd systemu WIT połączony z badaniem 185 operacji przywozowych przeprowadzonych na podstawie WIT w celu zbadania, czy przestrzegano obowiązujących przepisów.

11. Trybunał przeprowadził kontrolę w następujących służbach Komisji: Dyrekcji Generalnej ds. Podatków i Unii Celnej, Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu i w OLAF-ie.

12. W państwach członkowskich kontrolą objęto procedury w zakresie wydawania i zarządzania WIT w Danii, Niemczech, Grecji, na Węgrzech, w Słowenii i Zjednoczonym Królestwie, które stanowią 63,8 % WIT wydanych w UE w roku 2005 ⁽¹⁾. Kontrola objęła także analizę kontroli celnych przeprowadzanych w momencie przywozu oraz korzystanie z WIT przez podmioty gospodarcze. Skontrolowano dokumentację związaną z WIT oraz zgłoszenia przywozowe sporządzane na podstawie WIT. W sumie w trakcie kontroli zbadano 340 spraw ⁽²⁾.

UWAGI

13. Oceniono, że zasadniczo system WIT został dobrze opracowany, a przepisy prawne były w dużej mierze stosowane przez objęte kontrolą państwa członkowskie.

14. W trakcie kontroli Trybunał wykrył jednak uchybienia (zob. załącznik II), które, choć nie są kluczowe dla działania systemu, powinny zostać usunięte. Przedstawiono je zgodnie z podziałem na dwa główne obszary systemu WIT:

- a) zarządzanie nim na szczeblu Wspólnoty;
- b) zarządzanie nim w państwach członkowskich wraz z korzystaniem z WIT przez podmioty gospodarcze.

Zarządzanie systemem WIT na szczeblu Wspólnoty

15. Dział Komisji w DG ds. Podatków i Unii Celnej, który odpowiedzialny jest za klasyfikację taryfową, zarządza WIT na szczeblu Wspólnoty. Sporządza on projekty aktów prawnych, przewodniczy „Wydziałowi Nomenklatury Taryfowej i Statystycznej” Komitetu Kodeksu Celnego, zarządza bazą danych EBTI-3 oraz organizuje odpowiednie kursy dla osób prowadzących szkolenia w państwach członkowskich.

16. Kontrola Trybunału wykazała, że zasadniczo Komitet Kodeksu Celnego umożliwia rozstrzygnięcie kwestii niespójnych klasyfikacji taryfowych, choć odnotowano występowanie opóźnień (pkt 17–19). Baza danych EBTI-3 zawiera informacje na

⁽¹⁾ Do celów selekcji państwa członkowskie sklasyfikowano według czasu trwania ich członkostwa w Unii Europejskiej oraz liczby wydanych przez nie WIT. Następnie sporządzono analizę ryzyka w celu wybrania sześciu reprezentatywnych państw członkowskich. Podczas przygotowań do kontroli odwiedziono także Portugalię.

⁽²⁾ 155 przypadków WIT oraz 185 zgłoszeń przywozowych. Nie jest możliwe ustalenie wysokości odnośnego cła, ponieważ posiadacze WIT mogą przywozić towary w całej UE bez obowiązku zgłaszania, że posiadają WIT w odniesieniu do tych towarów.

temat WIT, a jej dostępność jest satysfakcjonująca. W ramach szkoleń oferowanych przez Komisję przekazywana jest wiedza na temat najważniejszych elementów systemu, która następnie może zostać przekazana użytkownikom końcowym. Jednakże monitoring, który prowadzi Komisja, powinien zostać usprawniony (pkt 20–25). Przepisy prawne, uzupełnione wytycznymi administracyjnymi Komisji, są odpowiednie, lecz w dwóch obszarach wymagają ulepszenia (pkt 26 i 27).

Postępowanie Komitetu Kodeksu Cywilnego w przypadku problemów z klasyfikacją WIT

17. W przypadku gdy różne państwa członkowskie ⁽³⁾ wydają rozbieżne WIT, w pierwszej kolejności podejmowane są starania mające na celu dwustronne rozstrzygnięcie tej kwestii. W razie niepowodzenia Komisja obowiązana jest, z własnej inicjatywy lub na prośbę państwa członkowskiego, wprowadzić odpowiedni punkt do porządku obrad najbliższego posiedzenia Komitetu Kodeksu Celnego ⁽⁴⁾. Zgodnie z procedurą Komitetu Komisja musi przyjąć środki w celu zapewnienia jednolitego stosowania nomenklatury możliwie jak najszybciej i nie później niż sześć miesięcy od posiedzenia Komitetu. Ważne jest możliwie szybkie rozstrzygnięcie kwestii rozbieżnych WIT, tak aby danemu towarowi odpowiadała ujednoczona właściwa klasyfikacja taryfowa oraz aby zmniejszyć ryzyko, że cło nie zostanie pobrane we właściwej wysokości.

18. W latach 2004–2006 Komitetowi Kodeksu Celnego przekazano do rozpatrzenia 156 przypadków dotyczących klasyfikacji w ramach WIT. Chociaż jednolite stosowanie nomenklatury jest najważniejszym kryterium, którym kieruje się Komitet Kodeksu Celnego przy rozwiązywaniu problemów związanych z klasyfikacją, wskazano jednakże następujące sytuacje:

- a) kiedy pierwsza dyskusja ma miejsce podczas posiedzenia Komitetu, często zapada wówczas postanowienie o konieczności uzyskania dodatkowych informacji, aby możliwe było podjęcie decyzji co do właściwej klasyfikacji, co oznacza, że sprawa przekładana jest na kolejne posiedzenie;
- b) po uzyskaniu niezbędnych informacji i przedstawieniu na posiedzeniu propozycji rozstrzygnięcia sporu, często nadal brak jest porozumienia między przedstawicielami państw członkowskich w kwestii klasyfikacji, która ma zostać przydzielona, a w konsekwencji, zanim dojdzie do porozumienia, może zaistnieć potrzeba odbicia więcej niż jednego posiedzenia;
- c) nawet jeśli możliwe jest uzyskanie porozumienia stosunkowo szybko, trudno jest zachować termin sześciu miesięcy z uwagi na czas, jaki potrzebny jest, aby sporządzić, przetłumaczyć i opublikować akt prawny. Komisja zaznaczyła także, że trudne jest zakończenie wszystkich spraw w wyznaczonym terminie z powodu niedoborów kadrowych.

⁽³⁾ W jednym z kontrolowanych państw członkowskich podniesiono i dyskutowano z Komisją kwestię utworzenia scentralizowanego organu, który wydawałby wszystkie WIT na całym obszarze UE. Rozwiązanie takie sprzyjałoby zapewnieniu jednolitej klasyfikacji, choć należałoby przeprowadzić gruntowną analizę związanych z nim kosztów (finansowych i innych).

⁽⁴⁾ Zgodnie z art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. W latach 2004–2006 odbyły się 34 takie posiedzenia.

19. Zdaniem Komisji obecny termin sześciu miesięcy nie jest realistyczny i w związku z tym zgłosiła ona propozycję wprowadzenia poprawki do art. 9 przepisów wykonawczych do WKC, tak aby czas na wdrożenie środka liczony był od daty posiedzenia, na którym podjęto daną decyzję. Jednakże mogłoby to wydłużyć okres, w którym w różnych państwach członkowskich funkcjonowałyby różnicowane interpretacje dotyczące klasyfikacji taryfowej w odniesieniu do przywozu i wywozu towarów.

Odpowiedzialność finansowa państwa członkowskiego, które wydało błędną WIT

20. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność finansową za stratę tradycyjnych środków własnych spowodowaną ich błędami administracyjnymi, bez względu na stopień zaniedbania ⁽¹⁾. Komisja jednak nie zajmowała się systematycznie kwestią potencjalnej odpowiedzialności finansowej państwa członkowskiego po wydaniu przez nie błędnej klasyfikacji taryfowej w ramach WIT.

21. Według danych zawartych w bazie danych EBTI-3 w 2005 r. w 1 080 przypadkach doszło do unieważnienia WIT przez państwo członkowskie z powodu błędnej klasyfikacji taryfowej, a w 2006 r. odnotowano 1 134 tego typu przypadki. Niemniej jednak nie wszystkie unieważnione WIT pociągają za sobą konsekwencje finansowe. Nie istnieje rzetelne oszacowanie liczby zgłoszeń celnych czy też wysokości należności przywozowych, których te unieważnione WIT dotyczyły. Wynika to z faktu, że podmioty gospodarcze będące w posiadaniu WIT nie mają obowiązku zgłaszania tego w momencie przywozu towarów (zob. pkt 26).

Wykorzystanie bazy danych EBTI-3

22. Baza danych EBTI-3 umożliwia Komisji weryfikowanie, czy wnioski o wydanie WIT i decyzje w sprawie WIT oraz WIT, które zostały uchylone ⁽²⁾ lub unieważnione, są bezzwłocznie do tej bazy wprowadzane. Komisja jednak nie wykorzystuje w pełni możliwości, jakie oferuje baza danych EBTI-3, w zakresie monitoringu wprowadzania danych przez państwa członkowskie (na przykład możliwe jest przeszukiwanie bazy danych pod kątem uzyskania informacji na temat czasu, jaki upłynął między początkową datą ważności WIT a datą wprowadzenia jej do bazy danych) ⁽³⁾. Gdyby bardziej systematycznie korzystano z bazy danych, możliwe byłoby wcześniejsze wykrycie niektórych z odnotowanych opóźnień i zarządzenie im — w szczególności powolnemu uaktualnianiu bazy danych przez państwa członkowskie.

23. Poprawne uzupełnianie bazy danych EBTI-3 przez państwa członkowskie oraz lepsze wykorzystanie jej możliwości pozwoliłyby zarówno państwu członkowskiemu, jak i Komisji na prowadzenie skutecznego monitoringu wniosków o wydanie WIT i decyzji w sprawie WIT w innych państwach członkowskich. Komisja zorganizowała szkolenie z założeniem, że szkoli ona osoby, które następnie szkolą użytkowników bazy danych w swoich państwach członkowskich. Jednakże nie we wszystkich państwach członkowskich wiedza ta dotarła do poziomu operacyjnego.

⁽¹⁾ Zgodnie z wyrokiem C-392/02 Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (Dz.U. C 330 z 24.12.2005, s. 1).

⁽²⁾ Artykuł 8 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

⁽³⁾ DG ds. Podatków i Unii Celnej, odpowiedzialna za bazę danych, przydziela jedynie 1,5 osoby do wykonywania tego zadania.

24. Tezaurus, który zawiera terminologię stosowaną w bazie danych EBTI-3, nie został zaktualizowany. Zmniejsza to przydatność bazy danych EBTI-3, jako że nie zawiera ona pewnych zasadniczych terminów.

25. Interfejs użytkownika ogólnie dostępnej bazy danych EBTI nie został w całości przetłumaczony na języki państw członkowskich, które przystąpiły do UE w 2004 r. Ogranicza to jego przydatność w tych państwach.

Właściwość aktów prawnych

26. Jako że podmiot gospodarczy nie ma obowiązku okazywać swojej WIT, zgłaszając towary do oclenia podczas przywozu (lub wywozu), WIT okazywane są rzadko. W praktyce, jeśli WIT nie jest zgłaszana, celnikom trudno jest ustalić, czy deklarujący w rzeczywistości posiada WIT w odniesieniu do danych towarów. Z tego powodu Komisja nie dysponuje obecnie rzetelnym oszacowaniem wartości lub wielkości przywozów objętych WIT.

27. Posiadacze WIT rzadko wnoszą o przyznanie im „okresu prolongaty” ⁽⁴⁾. Jednakże jeśli okres prolongaty zostaje przyznany, organom celnym trudno jest sprawdzić, czy maksymalne ilości towarów dozwolone na mocy wiążących umów i objęte okresem prolongaty nie zostają przekroczone. Spowodowane jest to faktem, iż towary takie mogą być nadal przywożone na terytorium któregośkolwiek państwa członkowskiego bez obowiązku zgłaszania, że „okres prolongaty” został przyznany.

Zarządzanie WIT w państwach członkowskich

28. Każde z sześciu kontrolowanych państw członkowskich utworzyło specjalną jednostkę zajmującą się WIT. Instrukcje przez te jednostki stosowane bądź wydawane podmiotom gospodarczym uznano za zgodne ze stosownymi przepisami oraz wytycznymi administracyjnymi.

29. Na podstawie 155 zbadanych przypadków WIT kontrolerzy Trybunału stwierdzają, że przetwarzanie wniosków podmiotów gospodarczych oraz wydawanie WIT są satysfakcjonujące. Niemniej jednak niektóre kontrole celne nie były rejestrowane (pkt 31), a podejmowane działania nie zawsze terminowe i odpowiednie (pkt 32–37). Niektóre państwa członkowskie praktycznie nie biorą pod uwagę WIT w przeprowadzanych przez siebie kontrolach (pkt 38).

30. Trybunał wybrał 185 zgłoszeń przywozowych w celu skontrolowania, czy podmioty gospodarcze w sposób właściwy stosują swoje WIT czy też próbują zaklasyfikować towary, dla których posiadają WIT, pod innymi kodami taryfy. Nie wykryto dowodów występowania tego typu błędów.

⁽⁴⁾ Zob. pkt 7.

Wydawanie WIT

31. Zgodnie z wytycznymi Komisji urzędy celne zobowiązane są do sprawdzenia, czy wnioskodawca złożył inne wnioski o wydanie WIT w odniesieniu do tych samych towarów w innych państwach członkowskich oraz czy istnieją rozbieżne WIT. W trzech kontrolowanych państwach członkowskich kontrole albo w większości przypadków⁽¹⁾ nie zostały przeprowadzone, albo nie zostały w żaden sposób udokumentowane⁽²⁾. Kontrole te są niezbędne do celu uniemożliwienia „wyszukiwania” przez podmiot gospodarczy najbardziej z jego punktu widzenia opłacalnej oferty, poprzez składanie przez ten podmiot wniosków o wydanie WIT w odniesieniu do tego samego towaru w kilku państwach członkowskich i korzystanie na terenie całej UE z WIT zapewniającej najkorzystniejszą klasyfikację taryfową.

32. Organy celne państw członkowskich muszą niezwłocznie wprowadzać do bazy danych EBTI-3 wnioski o wydanie WIT, jak również wydane WIT⁽³⁾. W trzech skontrolowanych państwach członkowskich⁽⁴⁾ miały miejsce systematyczne opóźnienia we wprowadzaniu do bazy danych EBTI-3 wniosków o wydanie WIT oraz wydanych WIT. W jednym z państw członkowskich⁽⁵⁾ odrzucone wnioski o wydanie WIT nie były wprowadzane do bazy danych, choć przyczyną odmowy wydania WIT było „wyszukiwanie” najkorzystniejszej oferty. Jeśli wnioski o wydanie WIT i wydane WIT nie są wprowadzane do bazy danych, nie ma praktycznie sposobu zapobieżenia wydawaniu rozbieżnych WIT przez inne państwa członkowskie w odniesieniu do podobnych towarów.

33. Nie istnieje żaden szczególny termin urzędowy na wydanie WIT. Zgodnie z administracyjnymi wytycznymi Komisji WIT powinna zostać wydana w ciągu 3–4 tygodni od złożenia wniosku. Czterem spośród skontrolowanych państw członkowskich⁽⁶⁾ nie udało się spełnić tego zalecenia. Trzy państwa członkowskie⁽⁷⁾ nie zawiadamiły wnioskodawców o otrzymaniu wszystkich informacji niezbędnych do podjęcia decyzji⁽⁸⁾.

Uchylenie lub unieważnienie WIT

34. WIT winna zostać uchylona w przypadku, gdy w późniejszym terminie okazuje się, że została ona wydana na podstawie błędnych lub niekompletnych informacji dostarczonych przez wnioskodawcę⁽⁹⁾. WIT winna zostać unieważniona wtedy, gdy Unia Europejska przyjmuje środek prawny, który jest sprzeczny z WIT, gdy WIT staje się niezgodna z interpretacją nomenklatur celnych lub gdy WIT zostaje cofnięta bądź zmieniona⁽¹⁰⁾.

(1) Dania.

(2) Niemcy i Grecja.

(3) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2454/93.

(4) Niemcy, Węgry i Słowenia.

(5) Węgry.

(6) Dania, Niemcy, Grecja i Słowenia.

(7) Dania, Grecja i Słowenia.

(8) Zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

(9) Artykuł 8 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

(10) Artykuł 9 oraz art. 12 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

35. Organ celny, który wydał WIT, powinien jak najszybciej powiadomić Komisję o uchyleniu lub unieważnieniu WIT⁽¹¹⁾. W dwóch kontrolowanych państwach członkowskich⁽¹²⁾ stwierdzono opóźnienia we wprowadzaniu informacji o tych uchyleniach lub unieważnieniach do bazy danych EBTI-3. W innym państwie członkowskim⁽¹³⁾ około 3 000 unieważnionych lub uchylonych WIT w bazie danych EBTI-3 nadal figurowało jako obowiązujące z powodu problemów z interfejsem łączącym krajowy system informatyczny z bazą danych EBTI-3. Jeśli informacje o unieważnieniu lub uchyleniu WIT nie są bezzwłocznie przekazywane do bazy danych EBTI-3, organy celne i podmioty gospodarcze mają podstawy uznać, że te WIT są nadal ważne i mogą być wykorzystywane przez ich posiadaczy.

36. W dwóch przypadkach rozbieżnych WIT, stwierdzonych przez jedno z państw członkowskich⁽⁵⁾, konsultacje z dwoma pozostałymi zainteresowanymi państwami członkowskimi⁽¹⁴⁾ rozpoczęły się w czerwcu 2005 r. i z jednym z nich⁽¹⁵⁾ zakończyły w maju 2006 r. Ani w aktach prawnych, ani w wytycznych Komisji nie ustalono terminu, w jakim państwo członkowskie winno przedstawić odpowiedź w tego typu przypadkach.

37. W jednym z państw członkowskich⁽¹³⁾ WIT została cofnięta zamiast zostać uchylona. To samo państwo członkowskie w roku 2006 przyznało 13 okresów prolongaty. Żaden z nich nie został zarejestrowany w bazie danych EBTI-3.

Uzgadnianie WIT ze zgłoszeniem przywozowym

38. Jeśli importer zgłasza WIT w swoim zgłoszeniu przywozowym, istnieje możliwość przeprowadzenia kontroli krzyżowej treści tego zgłoszenia i odnośnej WIT w ramach przeprowadzanych przez organy celne kontroli w zakresie klasyfikacji taryfowej. Stanowi to kolejną zaletę systemu WIT, a także wzmacnia kontrole w państwach członkowskich. W dwóch skontrolowanych państwach członkowskich⁽¹⁶⁾ nie znaleziono dowodów na to, że WIT były w ten sposób kontrolowane.

WNIOSKI I ZALECENIA

Ogólne wnioski

39. Kontrola Trybunału potwierdziła, że system wiążącej informacji taryfowej został zasadniczo dobrze opracowany. WIT stanowi użyteczne narzędzie, dzięki któremu podmioty gospodarcze mogą uzyskać pewność co do klasyfikacji taryfowej towarów przed podjęciem decyzji o przywozie (bądź wywozie). Sprzyja on jednolitej klasyfikacji taryfowej w ramach UE, stanowiącej wymóg WTO, a także zasadniczy element unii celnej Wspólnoty Europejskiej.

(11) Artykuł 13 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

(12) Niemcy i Węgry.

(13) Zjednoczone Królestwo.

(14) Belgia i Niderlandy.

(15) Belgia.

(16) Dania i Grecja.

40. Jeśli WIT jest wydana zgodnie ze Wspólną Taryfą Celną i jest stosowana prawidłowo i skutecznie, pomaga ona zagwarantować określenie tradycyjnych środków własnych w odpowiedniej wysokości w odniesieniu do towarów objętych WIT.

41. Choć zasadniczo Komisja zarządzała systemem w sposób właściwy, wykryto uchybienia, w szczególności w dziedzinie nadzoru. Szczególne usprawnienia są niezbędne w celu udoskonalenia funkcjonowania całości systemu oraz zapewnienia, że działa on w pełni zgodnie z jego przeznaczeniem. Przepisy prawne stałyby się bardziej skuteczne, gdyby podmioty gospodarcze miały obowiązek podawania informacji na temat swoich WIT w zgłoszeniach przywozowych.

42. Przepisy prawne w zakresie WIT są w dużej mierze stosowane w skontrolowanych państwach członkowskich, choć kontrola wykazała różne nieprawidłowości, które mogą mieć wpływ na pobór tradycyjnych środków własnych.

Szczegółowe wnioski i zalecenia

Postępowanie Komitetu Kodeksu Cywilnego w przypadku problemów z klasyfikacją WIT

43. Komitet Kodeksu Celnego ma obowiązek rozstrzygać kwestie dotyczące klasyfikacji WIT w przypadkach, gdy państwa członkowskie nie są w stanie dojść do porozumienia w wyniku rozmów dwustronnych. Stosowana obecnie przez Komitet procedura może prowadzić do przekroczeń terminu określonego w art. 9 przepisów wykonawczych do WKC, co z kolei wydłuża okres, w którym może funkcjonować niespójna klasyfikacja taryfowa (zob. art. 17–19).

44. Komisja powinna wprowadzić następujące usprawnienia:

- a) Procedury robocze Komitetu Kodeksu Celnego powinny zostać usprawnione, a czynniki mogące prowadzić do opóźnień wyeliminowane.
- b) Maksymalny czas niezbędny na rozstrzygnięcie kwestii związanych z klasyfikacją WIT powinien zostać ponownie oszacowany.
- c) Wobec terminów przewidzianych na rozstrzygnięcie kwestii związanych z klasyfikacją należy ponownie ocenić liczbę pracowników Komisji zajmujących się WIT.

Odpowiedzialność finansowa państwa członkowskiego, które wydało błędną WIT

45. Państwa członkowskie zazwyczaj nie ponoszą odpowiedzialności za straty powstałe w wyniku wydania błędnej WIT. Kwestią tą należy się zająć (zob. pkt 20–21).

Komisja powinna ocenić całkowite skutki finansowe wydania błędnej WIT oraz pociągnąć państwo członkowskie do odpowiedzialności finansowej za wszelkie powstałe straty tradycyjnych środków własnych.

Wykorzystanie bazy danych EBTI-3

46. Scentralizowana baza danych EBTI-3 zarządzana przez Komisję powinna być aktualna oraz powinna zawierać wszystkie wnioski o wydanie WIT i wszystkie decyzje w sprawie WIT, tak aby system WIT był skuteczny w całej UE. Stanowi ona zatem zasadnicze narzędzie systemu, lecz niektóre z jej potencjalnych zalet nie są wykorzystywane (zob. pkt 22–25).

Komisja powinna:

- a) wykorzystywać w sposób bardziej aktywny możliwości oferowane przez bazę danych EBTI-3 do celów wykrywania przypadków, w których zarządzanie WIT przez państwa członkowskie nie jest zgodne z przepisami prawnymi;
- b) lepiej dopasowywać organizowane przez siebie szkolenia w zakresie wykorzystania bazy danych EBTI-3 do potrzeb poziomu operacyjnego w państwach członkowskich;
- c) uaktualniać tezaurus w celu maksymalizacji użyteczności bazy danych EBTI-3;
- d) przetłumaczyć interfejs użytkownika bazy danych EBTI-3 na języki wszystkich państw członkowskich, które przystąpiły do UE w 2004 r.

Właściwość aktów prawnych

47. Kontrola wykazała kilka uchybień w aktach prawnych (zob. pkt 26, 27 i 36):

- a) W celu ułatwienia przeprowadzania kontroli celnych ważne jest, aby WIT były zgłaszane w momencie przywozu towarów, dlatego też posiadacz WIT powinien być zobowiązany do zgłoszenia swojej WIT. Umożliwiłoby to także ustalenie wartości i wielkości przywozów objętych WIT.
- b) Komisja powinna zbadać możliwości zaradzenia niedociągnięciom w zakresie kontroli systemu okresu proлонgaty. Na przykład system informatyczny utworzony w celu zarządzania kwotami mógłby zostać rozbudowany o okresy proлонgaty WIT.
- c) Komisja powinna ustalić rozsądne terminy podejmowanych między państwami członkowskimi konsultacji w celu rozstrzygnięcia kwestii związanych z klasyfikacją WIT. Jeśli w przewidzianym terminie nie jest możliwe osiągnięcie porozumienia, sprawa powinna zostać przekazana Komisji.

Wdrażanie systemu WIT przez państwa członkowskie

48. Pomimo tego, że skontrolowane państwa członkowskie na ogół prawidłowo stosowały przepisy prawne, odnotowano pewne uchybienia w ich wdrażaniu (zob. pkt 31–38).

Komisja powinna zachęcić państwa członkowskie do:

- a) bezzwłocznego naprawiania wszelkich systematycznych problemów wykrytych na poziomie stosowanych przez nie procedur i narzędzi informatycznych;

- b) bezzwłocznego aktualizowania bazy danych ECTI-3;
- c) sprawdzania przed przyznaniem WIT, czy wnioskodawca złożył wnioski o wydanie WIT w odniesieniu do tych samych towarów w innych państwach członkowskich oraz czy istnieją rozbieżne WIT;
- d) wydawania WIT w możliwie najkrótszym terminie zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93;
- e) poinstruowania swoich organów celnych, aby przeprowadzając kontrole celne, wykonywały również kontrole krzyżowe zgłoszeń przywozowych i WIT.

Niniejsze sprawozdanie zostało przyjęte przez Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu na posiedzeniu w dniu 6 marca 2008 r.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego
Vitor Manuel DA SILVA CALDEIRA
Prezes

ZAŁĄCZNIK I

WIT WYDANE W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

Państwo członkowskie	w 2005 r.	w 2006 r.	nadal ważne w dniu 16 lipca 2007 r.	
				w tym WIT wydane ponad 6 lat temu
BE	415	483	1 861	0
BG	nie w UE	nie w UE	45	0
CZ	622	750	1 928	0
DK	170	141	717	0
DE	17 509	19 891	68 163	0
EE	12	9	21	0
IE	1 240	1 626	5 707	10 ⁽¹⁾
EL	3	6	40	0
ES	461	513	2 995	0
FR	6 188	5 762	23 207	2 ⁽²⁾
IT	130	236	847	0
CY	4	9	25	0
LV	258	92	436	0
LT	204	32	389	0
LU	0	9	36	0
HU	185	137	609	0
MT	11	1	11	0
NL	2 780	4 356	12 943	3 ⁽¹⁾
RO	nie w UE	nie w UE	14	0
AT	742	708	2 851	0
PL	1 130	841	2 541	0
PT	197	128	898	0
SI	239	265	847	0
SK	298	263	803	0
FI	249	306	1 379	0
SE	274	362	1 781	0
UK	8 255	9 140	36 454	0
Razem	41 576	46 066	167 548	15

Źródło (dane i objaśnienia): Komisja Europejska/Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej/Dział B3.

Uwagi:

- (1) Irlandia i Niderlandy: WIT wydane ponad 6 lat temu zostały wznowione, lecz daty wydania pozostały niezmienione.
 (2) Francja: w przypadku dwóch WIT data wydania została błędnie wpisana.

ZAŁĄCZNIK II

PRZEGLĄD UWAG SKIEROWANYCH DO KOMISJI I SZEŚCIU SKONTROLOWANYCH PAŃSTW
CZŁONKOWSKICH

	KOM	DK	DE	EL	HU	SI	UK
Zarządzanie WIT przez Komisję							
Procedura Komitetu Kodeksu Celnego może prowadzić do niedotrzymywania określonych przepisami terminów	×						
Odpowiedzialność finansowa za wydanie błędnej klasyfikacji w ramach WIT nie jest systematycznie egzekwowana	×						
Interfejs użytkownika ogólnej dostępnej bazy danych EBTI nie został w całości przetłumaczony na języki państw członkowskich, które przystąpiły w 2004 r.	×						
Brak systematycznego korzystania z bazy danych EBTI-3	×						
Tezaurus w bazie danych EBTI-3 jest nieaktualny	×						
Uchybienia w przepisach prawnych (brak obowiązku zgłaszania WIT; okresy prolongaty; przewidziane terminy)	×						
Ogólne zarządzanie WIT przez państwa członkowskie							
Trudności techniczne związane z interfejsem łączącym krajową bazę danych z bazą danych EBTI-3							×
Wydawanie WIT							
Brak konsultacji na temat bazy danych EBTI-3 lub brak dokumentacji na ten temat		×	×	×			
Podmioty gospodarcze nie były powiadamiane o otrzymaniu kompletnych wniosków		×		×		×	
Długotrwały proces wprowadzania do bazy danych EBTI-3 wniosków o wydanie WIT lub wydanych WIT			×		×	×	
Odmowa wydania WIT							
Wnioski niewprowadzone do bazy danych EBTI-3					×		
Uchylenie/Unieważnienie WIT							
Opóźnienia w aktualizacji bazy danych EBTI-3			×		×		
Baza danych EBTI-3 nieaktualna							×
Cofnięcie WIT zamiast jej uchylenia							×
Długotrwały proces powiadamiania Komisji o niespójnych WIT					×		
Przedłużenie ważności WIT (okres prolongaty)							
Brak aktualizacji okresu prolongaty w bazie danych EBTI-3							×
Wykorzystanie WIT							
Brak kontroli krzyżowych wykorzystania WIT ze zgłoszeniami przywozowymi lub brak dostępnych dowodów w tym zakresie		×		×			

ODPOWIEDZI KOMISJI**STRESZCZENIE**

II. Chociaż istnienie systemu wiążącej informacji taryfowej (WIT) zapewnia jednolite stosowanie polityki na obszarze Unii, podstawowym celem WIT jest zagwarantowanie handlowcom pewności prawnej w zakresie klasyfikacji taryfowej towarów.

III. System WIT okazał się sukcesem, o czym świadczy ciągły roczny wzrost wydawanych WIT, zaś Komisja i państwa członkowskie ciągle podejmują wysiłki w celu dalszego udoskonalania WIT.

- a) Dopóki sprawą klasyfikacji zajmuje się Komitet Kodeksu Celnego, zgodnie z wytycznymi administracyjnymi państwa członkowskie nie powinny wydawać żadnej innej WIT do momentu rozstrzygnięcia danej kwestii przez Komitet. Czas potrzebny do rozstrzygnięcia takich spraw w Komitecie został określony w postępowaniu, o którym mowa w decyzji dotyczącej komitologii (decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. (Dz.U. L 184 z 17.7.1999)).
- b) Komisja śledzi wszelkie przypadki korzystania z niepoprawnych WIT, prowadzących do strat tradycyjnych zasobów własnych (TZW), które wykryto w ramach prowadzonych przez Komisję inspekcji, dochodzeń lub kontroli dokumentacji. Ponieważ kwoty tradycyjnych zasobów własnych (TZW), które mogą być potencjalnie narażone, są bardzo zróżnicowane, a dane liczbowe są dostępne jedynie w ograniczonym zakresie, wszelkie szacunki mogłyby być mało wiarygodne.
- c) Ze względu na ograniczone zasoby ludzkie bazy danych EBTI-3 są sprawdzane w oparciu o zasadę analizy ryzyka.

W czerwcu 2007 r. Komisja rozpoczęła pierwszy etap działania kontrolnego z wykorzystaniem bazy EBTI, aby sprawdzić, w jaki sposób państwa członkowskie wydają WIT. Do chwili obecnej przeprowadzono sześć wizyt kontrolnych, a na rok 2008 zaplanowano kolejnych osiem takich wizyt.

- d) Komisja stale nakłania państwa członkowskie do korzystania z bazy danych EBTI-3 w celu sprawdzenia, czy nie złożono innych wniosków o wydanie WIT lub czy istnieją rozbieżne WIT. Uwzględniając złożoność i dużą ilość elementów technicznych związanych z klasyfikacją taryfową, wydanie WIT może z wielu powodów wymagać czasu.
- e) Obowiązujące przepisy prawne nie nakładają na handlowca, który uzyskał WIT, obowiązku jej zgłoszenia lub korzystania z niej podczas odprawy celnej swoich towarów. Zmodernizowany kodeks celny, który ma zostać przyjęty w 2008 r., przewiduje, że WIT stanie się wiążąca dla posiadacza. Przepisy wykonawcze do zmodernizowanego kodeksu celnego będą określały warunki dotyczące zgłaszania WIT.

W związku z funkcją ułatwień w handlu wartość towarów będących przedmiotem handlu przy korzystaniu z WIT nie wpływa na skuteczność samego mechanizmu.

- f) Jak potwierdził Trybunał, okres prolongaty jest przyznawany rzadko. Jednakże Komisja prowadzi obecnie rozmowy z państwami członkowskimi w Komitecie Kodeksu Celnego na temat możliwości zaostreżenia kontroli.

IV.

- a) Podejmując wysiłki w celu udoskonalenia funkcjonowania Komitetu Kodeksu Celnego, Komisja niedawno wprowadziła standardowy wzór wniosku dotyczącego klasyfikacji.
- b) W miarę dostępnych zasobów Komisja aktywnie analizuje dane dotyczące EBTI-3, o ile pozwala na to system.
- c) Jak wspomniano w odpowiedzi na pkt III lit. e), zmodernizowany kodeks celny przewiduje, że WIT będzie wiążąca dla posiadacza. Przepisy wykonawcze do zmodernizowanego kodeksu celnego określą warunki dotyczące zgłaszania WIT.

UWAGI

16. Komisja nieustannie dąży do poprawienia stosowania przepisów prawnych dotyczących wydawania WIT. Wprowadzenie zmodernizowanego kodeksu celnego stanowi dla Komisji szansę na wzmocnienie przepisów wykonawczych i wytycznych administracyjnych.

18. System WIT jest środkiem, który służy do ujawniania różnic zdań dotyczących klasyfikacji i rozstrzygania ich; świadczy to o tym, że WIT jest użytecznym narzędziem, dzięki któremu Wspólnota wypełnia spoczywające na niej obowiązki nałożone na mocy Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT).

a) Aby przyspieszyć postępowanie, Komisja wprowadziła wzór wniosku dotyczącego klasyfikacji taryfowej. We wzorze tym zawarto obowiązek przekazania wszystkich informacji od samego początku. Wzór jest stosowany od listopada 2007 r.

19. W związku ze zmodernizowanym kodeksem celnym Komisja zamierza zmienić odpowiednie przepisy wykonawcze i ustalić bardziej realistyczne terminy.

20. Komisja śledzi wszelkie przypadki korzystania z niepoprawnych WIT, prowadzących do strat tradycyjnych zasobów własnych (TZW), które wykryto w ramach prowadzonych przez Komisję inspekcji, dochodzeń lub kontroli dokumentacji.

21. Liczba unieważnionych WIT ze względu na niepoprawną klasyfikację stanowi poniżej 1 % wszystkich ważnych WIT w danym roku (w 2007 r. wydano około 170 000 ważnych WIT).

22. Baza danych EBTI-3 została stworzona po to, aby zapewnić przejrzystość informacji celnej, aby zagwarantować jednolite traktowanie wszystkich podmiotów gospodarczych oraz umożliwić organom celnym weryfikację, jeśli mają obowiązek sklasyfikowania określonych towarów, czy inne europejskie organy celne podjęły już decyzję o klasyfikacji podobnych towarów. Baza została opracowana, aby umożliwić wypełnienie tych podstawowych celów, a nie jako środek służący do kontrolowania działalności państw członkowskich.

Niemniej jednak, w ramach ograniczonych zasobów ludzkich, Komisja sprawdza bazę danych EBTI-3 w oparciu o zasadę analizy ryzyka.

23. W wydawanych wytycznych i podczas organizowanych szkoleń Komisja zwraca szczególną uwagę na konieczność wprowadzania do bazy dokładnych i wiarygodnych danych; jest to też istotnym elementem wizyt kontrolnych. Komisja w dalszym ciągu będzie wspierać państwa członkowskie, aby poprawić istniejącą sytuację.

Komisja organizuje szkolenia dla urzędników wyznaczonych przez administracje w ich krajach. Za rozpowszechnianie informacji w ramach każdej administracji odpowiedzialne są poszczególne państwa członkowskie.

24. Komisja zgadza się, że należy uaktualnić tezaurus, oraz rozważa, w jaki sposób najlepiej można osiągnąć ten cel.

25. Komisja zgadza się, że ogólnie dostępna część bazy danych EBTI powinna być dostępna w 22 językach. Cel ten powinien zostać osiągnięty w pierwszym kwartale 2008 r.

26. Zmodernizowany kodeks celny, który ma zostać przyjęty w 2008 r., przewiduje, że WIT będzie wiążąca dla posiadacza. Przepisy wykonawcze do zmodernizowanego kodeksu celnego będą określały warunki dotyczące zgłaszania WIT.

27. Pomimo bardzo niewielkiej liczby przyznanych „okresów prolongaty” (348 w 2005 r. i 145 w 2006 r., które stanowią odpowiednio w przybliżeniu 0,2 % i 0,1 % z szacunkowej liczby 170 000 WIT ważnych w danym czasie), Komisja omówiła z państwami członkowskimi w Komitecie Kodeksu Celnego kwestię zaostrożenia kontroli w zakresie stosowania „okresów prolongaty”. W szczególności rozważa się zastosowanie kontroli kwot, w przypadku których zastosowano okres prolongaty.

29. Komisja i państwami członkowskimi zajmują się kwestią niedociągnięć zidentyfikowanych przez Trybunał w odniesieniu do przetwarzania wniosków o wydanie WIT oraz wydawania WIT. Przy okazji prowadzonych wizyt kontrolnych w państwach członkowskich Komisja uzyskała zapewnienie, że przeprowadzane są stosowne kontrole, chociaż nie są one odnotowywane.

31. Przeprowadzone wizyty kontrolne ujawniły istnienie wielu różnic w podejściach do tej kwestii w państwach członkowskich, poczynając od formalnych list kontrolnych, a kończąc na nieformalnych zawiadomieniach o przeprowadzonych kontrolach. Jednakże Komisja w dalszym ciągu będzie zachęcać państwa członkowskie do przyjęcia bardziej formalnego podejścia do odnotowywania informacji o przeprowadzonej kontroli.

32. Komisja uznaje za istotne, aby wnioski o wydanie WIT oraz wydane WIT były bezzwłocznie wprowadzane do bazy danych EBTI-3; Komisja będzie w dalszym ciągu nakłaniać państwa członkowskie, aby wypełniały swoje zobowiązania przewidziane przez przepisy prawne oraz będzie zachęcać do stosowania najlepszych praktyk. Komisja prowadzi już działania w celu wyjaśnienia z właściwymi państwami członkowskimi przypadków niezgodności z wymaganiami prawnymi, stwierdzonymi przez Trybunał.

35. W odniesieniu do problemów z interfejsem dotyczących 3 000 WIT, które figurowały w bazie danych EBTI-3 jako wciąż obowiązujące pomimo unieważnienia ich przez administracje państw członkowskich, odpowiednie państwa członkowskie zgłosiły, że udało się już rozwiązać ten problem techniczny i WIT, o których mowa, zostały unieważnione w bazie danych EBTI-3.

36. Komisja zamierza wprowadzić ściśle nieprzekraczalny termin udzielania odpowiedzi na konsultacje między państwami członkowskimi w trakcie przeglądu przepisów wykonawczych w związku ze zmodernizowanym kodeksem celnym.

37. Właściwe państwo członkowskie potwierdziło Komisji, że dokonało przeglądu swoich procedur i że spełnia obecnie nałożone na nie obowiązki. W dalszym ciągu trwają działania monitorujące.

38. Kontrole celne często są prowadzone w ramach weryfikacji po odprawie i zwykle podczas takich kontroli potwierdza się istnienie WIT.

Obowiązujące przepisy prawne nie nakładają na handlowca, który uzyskał WIT, obowiązku jej zgłoszenia lub korzystania z niej podczas odprawy celnej swoich towarów. Jednakże zmodernizowany kodeks celny przewiduje, że WIT będzie wiążąca dla posiadacza, zob. odpowiedź na pkt 26.

WNIOSKI I ZALECENIA

39–41. WIT okazały się sukcesem, o którym świadczy stały roczny wzrost liczby wydawanych WIT. Komisja i państwa członkowskie stale dążą do usprawnienia funkcjonowania systemu WIT, zaś w przypadku ujawnienia problemów istnieją odpowiednie procedury, które umożliwiają ich rozwiązanie.

Oczekiwane przyjęcie zmodernizowanego kodeksu celnego w 2008 r. zapewni poprawę przepisów prawnych, o której Trybunał wspomina w pkt 41.

42. Komisja wyjaśniła, jakie podejmuje działania w zakresie ewentualnego wpływu na zasoby własne, zob. odpowiedź na pkt 20.

43. Komisja podjęła kroki w celu usprawniania procesu podejmowania decyzji przez Komitet Kodeksu Celnego, zob. odpowiedź do pkt 44 lit. a).

44.

- a) Komisja podjęła kroki zmierzające do zlikwidowania zbędnych opóźnień wynikających z braku informacji, poprzez wprowadzenie w listopadzie 2007 r. wzoru wniosku dotyczącego klasyfikacji taryfowej.
- b) Komisja rozważa zmianę art. 9 przepisów wykonawczych do Wspólnotowego Kodeksu Celnego (CCCIP) i wprowadzenie bardziej realistycznych terminów.
- c) Począwszy od 2008 r., Komisja zwiększy liczbę urzędników odpowiedzialnych za WIT.

45. Komisja śledzi wszelkie przypadki korzystania z nieprawidłowych WIT, prowadzących do strat tradycyjnych zasobów własnych (TZW), które wykryto w ramach prowadzonych przez Komisję inspekcji, dochodzeń lub kontroli dokumentacji.

46. W większości przypadków państwa członkowskie regularnie, codziennie wpisują do systemu wnioski o wydanie WIT oraz wydawane WIT.

- a) Ze względu na ograniczone zasoby ludzkie bazy danych EBTI-3 są sprawdzane w oparciu o analizę ryzyka.

- b) Komisja organizuje szkolenia dla urzędników wyznaczonych przez administracje w swoich krajach. Uwzględniając zalecenie Trybunału, Komisja będzie w dalszym ciągu uświadamiać państwom członkowskim, aby osoby wyznaczone przez nie do uczestnictwa w kursach szkoleniowych przekazywały później informacje uzyskane na szkoleniach swoim kolegom.

- c) Komisja uznaje znaczenie tego zalecenia i przeprowadziła już rozmowy na temat metod aktualizacji i dalszego opracowywania tezaurusa.

- d) Tłumaczenie interfejsu ogólnie dostępnej części bazy danych EBTI na 22 języki zostanie zakończone w pierwszym kwartale 2008 r.

47.

- a) Zmodernizowany kodeks celny, który ma zostać przyjęty w 2008 r., przewiduje, że WIT będzie wiążąca dla posiadacza. Przepisy wykonawcze do zmodernizowanego kodeksu celnego będą określały warunki dotyczące zgłaszania WIT.

- b) Komisja prowadzi rozmowy z państwami członkowskimi w Komitecie Kodeksu Celnego na temat możliwości usunięcia niedociągnięć w zakresie kontroli systemu okresu prolongaty. W szczególności rozważa się kontrolę kwot, w przypadku których stosowana jest rzadko przyznawana prolongata. Ponadto przepisy dotyczące okresu prolongaty zostaną zaostrzone w zmodernizowanym kodeksie celnym.

- c) Komisja zamierza wprowadzić w porozumieniu z państwami członkowskimi ściśle nieprzekraczalny termin udzielania odpowiedzi w konsultacjach dwustronnych.

48. Komisja będzie w dalszym ciągu zachęcać państwa członkowskie do poprawy wdrożenia WIT zgodnie z zaleceniami Trybunału.

- a) Komisja będzie w dalszym ciągu zachęcać państwa członkowskie do rozwiązywania wszelkich problemów systemowych, z jakimi się zetkną, i wspierać je w ich rozwiązywaniu. Tylko cztery państwa członkowskie posiadają własne krajowe systemy WIT, działające równoległe z systemem EBTI-3, który został opracowany dla Komisji i przez nią udostępniony. W związku z tym Komisja odpowiada za rozwiązywanie wszelkich problemów związanych z systemem EBTI-3.

- b) Komisja będzie w dalszym ciągu nawoływać państwa członkowskie do wypełniania przewidzianego w przepisach prawnych zobowiązania do bezzwłocznego wprowadzania do bazy danych EBTI-3 wniosków o wydanie WIT oraz wydanych WIT.

- c) W wytycznych administracyjnych podano jasne wskazówki dla administracji, że powinny one sprawdzać bazę danych, kiedy otrzymają wniosek o wydanie WIT i zanim wydadzą WIT. Każda administracja ustala sposób stosowania wskazówek.

-
- d) Komisja będzie w dalszym ciągu zachęcać państwa członkowskie do wydawania WIT tak szybko, jak pozwala na to obowiązek podjęcia odpowiednio uzasadnionej, prawidłowej decyzji.
- e) Komisja będzie w dalszym ciągu nawoływać państwa członkowskie do dalszego sprawowania kontroli nad korzystaniem z WIT.
-